

Selvom hun nu har været på samme arbejdsplads i 50 år er det svært for Vivi Jytte Henningsen at sætte det endelig punktum for karrieren som socialpædagog og TR

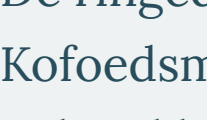
PORTRÆT

Der har altid været noget at kæmpe for

Selv efter 50 år på samme arbejdsplads er der stadige lige nogle ting, Vivi Jytte Henningsen skal være færdig med, før hun trækker sig. Netop nu knokler hun for at styre medarbejderne sikkert gennem de omvæltninger, som coronavirus har spredt ud over landet

AF LEA HOLTZE / FOTO: NILS LUND PEDERSEN

04-2020 / 8. APRIL 2020

– Mor, lad nu være med at spille helt, som du plejer. Vi har også brug for dig – hele familien. Husk det, lød bønnen fra Vivi Jytte Henningsens datter og søn i telefonen.

De ringede til deres mor, som er tillidsrepræsentant på den sikrede institution Kofoedsminde på Lolland, efter at statsministeren lukkede store dele af Danmark ned – dog ikke det socialpædagogiske område, der ligesom sundheds- og ældreområdet hører til kritiske funktioner i samfundet.

Den 68-årige socialpædagog og tillidsmand forsikrede sin datter om, at hun nok skulle tage sine forholdsregler for at undgå smitte – og i øvrigt ikke arbejde sig halvt ihjel.

– Men jeg har det bedst med, at tingene er i orden, for så har jeg ro i hovedet, forklarer Vivi Jytte Henningsen.

Ligesom mange andre socialpædagoger har Vivi Jytte Henningsen lige nu ekstraordinært travlt – med at sikre, at arbejdsforholdene bliver tilpasset en krisetid og med at berolige bekymrede medarbejdere. Men når alt kommer til alt er jobbeskrivelsen i dag fuldstændig den samme som i går: Hun skal sikre socialpædagogerne på institutionen de bedst mulige arbejdsbetingelser, så de kan støtte nogle af landets udsatte borgere. Det er dét, der får Vivi Jytte Henningsen ud af sengen hver morgen.

– Jeg har ikke en dag, hvor jeg ærgrer mig over, at jeg skal på arbejde. Jeg overvejede at holde for nogle år siden, men jeg blev så ked af det, da jeg gik op ad trappen til mit kontor og tænkte: 'nej, der er lilliige nogle ting, jeg gerne vil være færdig med, siger hun.

Jeg har ikke en dag, hvor jeg ærgrer mig over, at jeg skal på arbejde.

Vivi Jytte Henningsen, socialpædagog og TR

Hvad er det dog for et sted?

Det er nu 50 år siden, da Vivi Jytte Henningsens første gang stod af toget på Rødbyhavn station og gik turen ud til Rødbygård, som den sikrede institution for domsanbragte udviklingshæmmede hed dengang. Her blev hun iklædt blå uniform og hvidt forklæde. Patientpigen Olga viste hende skabet med muffetrøjer, bæltet og fodremme. Og den kun 18-årige elev tænkte: 'hvad er det for et sted, jeg er kommet til'.

Men både kolleger og borgere gik lige i hjertet på hende. Hun blev kæreste med – og fik senere børn med – en af de andre elevers bror. Og hendes første job er endt med at blive det sidste.

– Folk siger, at 50 år samme sted må være lang tid. Men jeg har jo ikke bare siddet her og kigget ud i luften. Jeg har virkelig prøvet nogle ting, og der har altid været noget at kæmpe for, forsikrer Vivi Jytte Henningsen.

Med på barrikaderne

Hun var med, da unge studenter begyndte at råbe højt om, at borgerne skulle have mulighed for skolegang og beskæftigelse. Hun blev allerede som 18-årig valgt til en tillidspost som elevrepræsentant og har alt i alt været TR gennem 30 år. Og hun stod forrest, da medarbejderne i 1985 nedlagde arbejdet og tog særtog fra Lolland til København for at deltage i store demonstrationer mod den daværende statsminister Poul Schlüter.

– Arbejdet har i perioder fyldt rigtig meget, og min familie har altid bakket mig op. Men under protesterne mod Schlüter var der en nat, hvor jeg kom hjem kl 1. Jeg kiggede ind til vores to børn og så, at der stod et billede af mig på deres natbord. Min mand sagde ikke noget, men jeg forstod godt hentydningen. Næste morgen lovede jeg ham, at jeg efter konflikten ikke var TR mere, fortæller Vivi Jytte Henningsen.

Borgerne er altid med mig

Hun holdt sit løfte. Indtil børnene var flyttet hjemmefra. For i 2007 lurede endnu en storkonflikt, og Vivi blev bedt om at komme tilbage.

– Da jeg var på gulvet, var det pædagogikken og borgerne, der fyldte mest. I dag er jeg nok mere TR end socialpædagog. Men jeg tager aldrig beslutninger, uden jeg har tænkt grundigt over, hvilken betydning de også har for borgerne. Så de er altid med mig, siger hun.

Selvom Vivi Jytte Henningsen i dag er fuldtidsbeskæftiget som både tillidsrepræsentant og fællestillidsrepræsentant, har hun arbejdet i 26 år 'på gulvet' på Kofoedsminde. I de 16 af årene bestod hendes arbejde i at udsuse beboere fra institutionen til eget hjem. Og hun har fulgt udviklingen fra, at Kofoedsminde var mere et opbevaringssted til, at der i dag er fokus på udvikling ud fra individuelle handleplaner.

Samtidig er institutionen vokset fra fem til 84 beboere, og borgerne er blevet hårdere. Og det stiller nogle særlige krav til en tillidsmand.

Flere faglige hænder

Vivi Jytte Henningsen har fx kæmpet for, at der skulle komme styr på arbejdstidsregler og vagtplaner. Og hun har fået gennemtruffet, at medarbejderne ikke længere skal betale for deres frokost.

– De skal da ikke betale for at lave pædagogisk arbejde. Det krævede mange møder med ledelsen. Når det nogle gange har været træls, har jeg tænkt fandme nej, så må vi kæmpe. Og det er lykkedes, fortæller hun.

Endelig har Vivi Jytte Henningsens lagt mange kræfter i at sikre mere faguddannet personale til stedet. For det er en stor udfordring for Kofoedsminde at tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

En del af løsningen har været at ansætte studerende otte timer om ugen i håb om, at de også vil arbejde på Kofoedsminde, når studiet er afsluttet. Og så har hun fået øremærkede midler på regionsrådets budget til at give 10 ufaglærte medarbejdere en merituddannelse i pædagogik.

– Det er jeg faktisk stolt af, siger hun.

Medlemmerne kommer først

Men en stor del af arbejdet er også at være socialpædagogernes fortrolige – ikke mindst set i lyset af, at de arbejder med en gruppe borgere, der kan sætte aftryk på krop og sjæl.

Hvis en socialpædagog går ned med stress, tager Vivi Jytte Henningsen gerne med til læge, hen på kommunekontoret og sågar til psykiater, hvis medarbejderen ønsker det. Og har en medarbejder brug for at tale, så er der altid plads i kalenderen.

– I aften kl. 23 kommer der fx en hjem til mig, når hun er færdig med sin vagt. Hvis en medarbejder ikke har det godt, kommer det først i køen, for du kan altid rette en lønseddel. Du kan ikke rette et menneske, der først er væltet.

Hvis en medarbejder ikke har det godt, kommer det først i køen, for du kan altid rette en lønseddel. Du kan ikke rette et menneske, der først er væltet.

Vivi Jytte Henningsen, socialpædagog og TR

Man skal ikke gemme på det

Spørgsmålet er, om bunken af arbejdsopgaver nogensinde kommer i bund? Vivi Jytte Henningsen vil i hvert fald gerne lilliige se, om hun kan sikre nogle midler til merituddannelse af medarbejdere på næste års budget også. Og der er også lilliige nogle nye tilbygninger, hun gerne vil følge til dørs.

Men så skal det også være slut, for der er jo andre ting i livet, som Vivi Jytte Henningsen siger. Ikke mindst arbejdet i de 21 bestyrelser – lige fra grundejerforeninger over menighedsråd til engagement i Red Barnet – som hun er med i.

– Bare det er sat i kalenderen, er det nemt at overskue, forsikrer hun.

Og selvom hun er engageret her, der og allevegne. Selvom datteren påtaler hendes heltemod. Og selvom hun arbejder på landets største institution for domsanbragte udviklingshæmmede, hvor udadreagerende adfærd ikke er ualmindeligt, så forsikrer hun, at hun også sover om natten.

– Hvis man gemmer for meget, bliver man fyldt op. Når jeg er færdig med en sag, glemmer jeg den. Det kræver nogle gange, at jeg går ned til stranden eller kører en tur for at få luftet ud i hovedet. Men jeg ligger ikke og spekulerer om aftenen. Jeg læser til gengæld det samme ugeblad dag efter dag i 14 dage. Og så sover jeg, siger hun.

Men Vivi Jytte Henningsen vil gerne trække sig, før hun 'går af dansen', som hun udtrykker det. Og som en dame med orden i tingene kræver det, at hun har en at give stafetten videre til og tid til overlevering af 50 års arbejde.

– Når jeg skriver det til kollegerne, svarer de: Du går vel ikke allerede nu? Og det gør jeg ikke, men nu må de sgu snart finde en, siger hun.

Når Vivi Jytte Henningsen har brug for at få en sag ud af systemet, går hun en tur ned til stranden – eller kører en tur for at få luftet ud i hovedet.

VIDSTE DU...

... at Vivi Jytte Henningsen rejser verden rundt med rygsæk? Hun har blandt andet arbejdet i tre uger på en institution i Vietnam, hvor der bor en blanding af udviklingshæmmede, kriminelle, mennesker med demens og børn. Planen var, at hun skulle trække sig tilbage som 60-årig og sammen med sin mand vende tilbage dertil for at arbejde i en længere periode.

– Stedet var, ligesom Rødbygård var i gamle dage. Beboerne havde en taburet med deres tøj på, en seng og intet andet. Så jeg ville gerne bringe nogle erfaringer med ud til dem. Dernede var man ikke noget, hvis man ville tage sig af den type mennesker. Så min plan var også at drikke te med nogle af de fine fruer og gøre dem interesserede i arbejdet, fortæller hun.

Ulykkeligvis fik Vivi Jytte Henningsens mand kræft og døde få år efter, og derfor blev drømmen aldrig udlevet.

CV FOR VIVI JYTTE HENNINGSEN

Socialpædagog, tillidsrepræsentant og fællestillidsrepræsentant.

Startede som elev på Kofoedsminde – som dengang hed Rødbygård – i 1970 og har været ansat siden.

Sidder desuden i 21 bestyrelser – bl.a. som formand for Holeby-Bursø Sognes menighedsråd.

Gift med Jørn, som i 2013 døde af kræft. Sammen fik de børnene Catja og Lars. Vivi Jytte Henningsen har i dag to børnebørn, Ann-Sofie og Emil på 10 år.

Da Vivi Jytte Henningsen for 50 år siden tog hul på jobbet i Rødbyhavn, oplevede hun fra start, hvordan både kolleger og borgere gik lige i hjertet på hende.

KOFOEDSMINDE

Er landets største specialinstitution for voksne med udviklingshæmning, der har begået grov eller personfartig kriminalitet.

Ligger i Rødbyhavn på Lolland og har plads til 84 beboere. Der er 375 medarbejdere ansat.